

Almerimar - Castell de Ferro.





Almerimar haven.



Aalscholver, *Phalacrocorax carbo*.

14-1-2010.

Almerimar - Castell de Ferro.

Om kwart voor tien rijden we even langs de commandotoren in de haven. Van de Japanse havenmeester horen we dat Repsol gasflessen alleen op vrijdag aan de haven worden afgeleverd. Maar aan de weg de stad uit bij de Q8-pomp kunnen we ook halen.

Via de Mercadonna voor weer wat boodschappen rijden we dus naar Q8.

•11,50 voor zo'n fles is dus goedkoop.

Al snel rijden we weer hoog boven de tuinbouw de kust langs. Via Matagorda komen we wat later weer bij Guardias Viejas aan de kust. Slechte wegen, onderkomen dorpen zien we er.



Tuinbouw bij Almerimar en Guardias Viejas.



Guardias Viejas.



Guardias Viejas.



Balerna.



Balerna.



Balerna.

Het stormt weer eens met een vrijwel geheel heldere hemel. Buiten aan het strand wordt je gezandstraald, zoals ik toch even in Balerna probeer. Ik waai zowat van m'n sokken. Door weinig interessante dorpen rijden we naar de boulevard in de grotere plaats Adra. Daar drinken we aan de haven thee. Meeuwen proberen er in het water of in de lucht te blijven! Dat eerste valt ze zelfs in het enigszins rustigere havenwater nog tegen. We volgen de kust verder door aanvankelijk weinig interessant gebied. Na de Rambla de Albuñol wordt het zicht heel aardig door de hoge kliffen. Er wordt hier druk aan nieuwe wegen gewerkt, hetgeen hard nodig is. Op diverse plekken breekt de weg en drijft in de zilte diepte te vallen!



Adra.



Kleine mantelmeeuw, *Larus graellsii*.



Adra.



El Lance de la Virgen.



Rambla de Ambuñol.



Rambla de Ambuñol.



De kust van Mamola en Castillo de Baños.



Castillo de Baños.



Camping in Castell de Ferro.



Grote stern, *Sterna sandvicensis*.



Castell de Ferro.



Castell de Ferro.



In Mamola zien we een kleine markt langs de straat aan zee. In Castillo de Baños op het eind van de boulevard lunchen we dan. Tegen twee uur rijden we dan vandag het laatste stukje naar Castell de Ferro. Naar blijkt een heel aardige kustplaats waar we een plekje vinden op de camping Huerto Romero. Een kleine camping in een botanische tuin. Bomen en struiken zijn gelabeld met vermelding van de (lateinse) naam en werelddeel van herkomst. •13 p.n. met electriciteit is goedkoop. We treffen er een stel dat we al zagen Peñiscola. Tegen vieren lopen we alvast een eerste rondje door het dorp, dat zoals al gezegd gezellig uitzienende plaatsje. Later betreft het weer en regent het een beetje, maar dan zijn we weer thuis.



Castillo de Baños in de regenboog.

Castell de Ferro.





Faro ten westen van Castell de Ferro.



15-1-2010. Castell de Ferro.

Het is prachtig weer vandaag, heerlijke temperatuur en een stralende hemel. Tineke doet weer eens een flinke was. 's Morgens loop ik het kleine stukje over het kiezelstrand tot die in het westen door een rotskust afgesneden wordt. Op de weg langs het water terug, zie ik dat er vele kleine zeeëgels aangespoeld zijn. Hun kleur varieert van zuiver paars tot donkerbruin. Verder is er nog een dode slak in zijn grote krukelhuis.



Castell de Ferro.



Kleine zwartkop, *Sylvia melanocephala*.



Castell de Ferro.



Op de dag buurten we geregeld met de buurman (die we al eerder zagen in Peñíscola), zijn vrouw en de overburen. Hij heeft een uitgebreid overzicht van allerlei leuke plekjes om te overnachten, met name aan de stuwmeren in het binnenland. Tineke maakt van een aantal daarvan aantekeningen. De burens zijn overigens slechts enkele weken per jaar “thuis” in Lommel. Meestal trekken ze met hun motorboot door de Europese binnenwateren.

Ze vertellen echter ook dat er afgelopen maandag een aardbeving op Haïti is geweest, die o.a. Port au Prince van de aardbodem heeft geveegd. Er zouden **100.000 slachtoffers** zijn! In de Telegraaf van afgelopen woensdag staat daar geen letter van in! Waar kopen we zo'n krant nog voor?

Het gaat slecht in Spanje.



In de middag lopen we een rondje door de bovenstad met zijn smalle zeer steile en kronkelige straatjes. Dat ziet er aardig uit. Doordat het siësta is, is er niet veel te doen. Later gaan we nog eens om enkele boodschappen te doen. De zon staat al weer laag als we naar de camping lopen. Al met al een heerlijke dag al zet er zo'n drama als in Haïti er een navrant accent op.





Castell de Ferro.



16-1-2010. Castell de Ferro.

We zijn er al bijna aan gewend! Weer heerlijk weer. Na het late ontbijt maken we kennis met Pepe. Of eigenlijk, door zijn verhalen in gebroken Duits, met zijn 98-jarige grootvader. Die is volgens eeuwen-oude familietraditie altijd in militaire dienst geweest. Niet alleen in Spanje maar ook in Frankrijk, Polen en Rusland!

Wij gaan de weekmarkt op, waar we in eerste instantie 4 CD's kopen. (Eentje wordt naar later blijkt niet door onze CD-speler herkend.) Allemaal muziek met "flamenco sabor".



Na de markt lopen we naar een van de viswinkels in het dorp en kopen er een pond verse garnalen. We internetten even o.a. om ons Flip te zeggen dat we met ma's verjaardagscadeau mee doen en sturen ons moeder een grote verjaardagskaart. Op de weg terug halen we op de markt nog tomaten, sperciebonen en mandarijntjes. Na middag muziek en garnalen pellen (na koken) gaan we bij de Galvez super nog wat versnaperingen halen.



Op de weg terug duiken we even een “cafetería” in voor een “café con leche” en rode wijn. Daar worden een snee brood met rauwe ham en chips bij geserveerd. Gezellige sfeer is er door volk van alle leeftijden. Zo wie zo is er leven in het dorp, doordat in het weekeinde er meer mensen zijn.

Faro de Castell de Ferro.





Castell de Ferro.

17-1-2010.

Wandeling om de vuurtoren van Castell de Ferro.

Het is vannacht iets frisser geweest, hetgeen echter niets aan het slapen heeft afgedaan. Het is dik negen uur voor we er uit zijn. Het weer komt wat langzamer op temperatuur, maar de dag is weer prima.

Om elf uur gaan we een wandeling maken die ons om de vuurtoren van Castell de Ferro zal brengen.

Daarvoor lopen we naar de doorgaande weg, waar we links een eind verder onder de weg door kunnen gaan. We lopen in de richting van buurdorp Gualchos en enige tijd later de Calle de Montaña links in. Logische naam als je

daar naar de top wilt. Maar na enige tijd stijl bergop gegaan te zijn, stranden we in een tuin bij een klein huisje. terug dus en verder het dorp door.

Intussen hebben we al wel een aardig overzicht op Castell de Ferro en de baai.

Bij een nieuw aangelegde weg gaan we langs een geel gebouw af en klimmen naar een pad, dat vanaf beneden te herkennen is aan de kale rechter rotswand.

Dat pad brengt ons stevig klimmend naar een heuveltop met enkele zendmasten.



Zicht vanaf het pad naar de faro.



Rozemarijn, *Rosmarinus officinalis*.



Thymelaea hirsuta.



Het dorp vanaf de vuurtorenberg.





Besneeuwde toppen van de Sierra Nevada.



Faro de Castell de Ferro aan een waterreservoir.



Kleine zwartkop, *Sylvia melanocephala*.



Daar is links alles met hoge hekken afgeschermd: Het hele terrein rond om de vuurtoren is afgesloten. We zien er een groot waterreservoir en een asfaltweg die aan de andere kant van deze heuvel weer steil afdaalt.

Via die weg lopen we weer terug naar de doorgaande weg. Overal ruiken we rozemarijn, lavendel en een sterk geurend plantje met kleine gele bloempjes: *Thymelaea hirsuta* (peperboomfamilie).



Westzijde van de vuurtorenberg.

Deze doorgaande weg is recent wat rechter getrokken en snijdt nu heel wat bochten van de oude weg af. Ze liggen er als dode takken van sterk meanderende rivier erbij. Zo te zien is er heel wat boorwerk en dynamiet aan te pas gekomen om de weg zijn huidige bedding te geven.



Wand naast de nieuwe kustweg.



's Middags brengen we de middag door met badminton en uren kleppen met de buren.

Tineke kan met buurvrouw Mieke 3 boeken ruilen zodat ze voorlopig weer wat te lezen heeft. Verder lenen we wat Belgische tijdschriften "Zwerfauto" en "Kampeertourist". Een goede tip van hen is de ACSI-gids aan te schaffen voor •12,50. Dan kan men voor 11, 13 of •15 per nacht op de aangesloten campings overnachten!

Ik mag Arie uitleggen hoe hij coördinaten in zijn Tomtom kan zetten. Hij en zijn vrouw Lydie trekken al jaren met Ko en Mieke op. Later op de middag koelt het stevig af, hetgeen iedereen naar binnen drijft.

Vervolg van de reis.



Zwarte tapuít, *Oenanthe leucura*.



Weg terug naar Carstell de Ferro.



Zicht op Castell de Ferro vanaf de kustweg.



Langs die richel was het begin van onze wandeling.